

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 105/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 5, čl. 19 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia čl. 1 ods. 1 a čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Nt 1/2014 a jeho uzneseniami z 12. marca 2014 a z 28. augusta 2014, ako aj postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Nt 19/2012 *«počas procesného konania o „povolení obnovy konania“»* a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. mája 2015 doručené podanie [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré možno podľa obsahu kvalifikovať ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 5, čl. 19 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenia čl. 1 ods. 1 a čl. 12 ods. 1 a 4 ústavy postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Nt 1/2014 a jeho uzneseniami z 12. marca 2014 a z 28. augusta 2014, ako aj postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Nt 19/2012 *«počas procesného konania o „povolení obnovy konania“»*.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol právoplatne odsúdený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3 T 103/2007 z 18. júna 2007, pričom mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Označeným rozsudkom okresného súdu z roku 2007 bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi sťažovateľom a okresným prokurátorom.

Sťažovateľ podal v roku 2012 okresnému súdu návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, argumentujúc najmä tým, že nálezom ústavného súdu č. k. PL. ÚS 106/2011-50 z 28. novembra 2012 bol § 41 ods. 2 Trestného zákona upravujúci tzv. asperačnú zásadu sčasti označený ako nesúladný s ústavou. Okresný súd uznesením sp. zn. 28 Nt 19/2012 z 25. júna 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Tos 68/2013 zo 4. septembra 2013 návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania zamietol.

Následne podal sťažovateľ ústavnému súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tos 68/2013, ktorú ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 184/2014-19 z 24. júla 2014 prijal na ďalšie konanie.

Medzičasom okresný súd uznesením sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 12. marca 2014 v spojení s uznesením sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 30. októbra 2014 postupom podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku a § 41b ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) povolil obnovu

konania v prospech sťažovateľa v jeho trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 3 T 103/2007, pričom rozhodol tiež o jeho vzatí do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Okresný súd zároveň podľa § 404 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec sťažovateľa vrátil prokurátorovi do prípravného konania. Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd označeným uznesením povolil obnovu konania v trestnej veci sťažovateľa, ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 184/2014 z 11. decembra 2014 konanie o predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľa zastavil.

Sťažovateľ tvrdí, že v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania došlo k prieťahom, ktoré začali nezákonnými rozhodnutiami všeobecných súdov, ktorými bol jeho pôvodný návrh na obnovu konania zamietnutý.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že po vrátení trestnej veci sťažovateľa do prípravného konania Okresná prokuratúra Žilina podala 21. marca 2014 na neho obžalobu. Po povolení obnovy konania (a po podaní obžaloby, pozn.) sťažovateľ podal žiadosť, ktorou sa domáhal prepustenia z väzby na slobodu. O jeho žiadosti rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 35 T 42/2014 z 28. apríla 2014, ktorým podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a rozhodol tiež o tom, že väzbu nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka. Následne krajský súd uznesením sp. zn. 2 Tos 47/2014 z 12. mája 2014 zrušil označené uznesenie okresného súdu z 28. apríla 2014 a prepustil sťažovateľa z väzby s tým, že ihneď bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3 T 103/2007 z 18. júna 2007 vo výmere 10 rokov.

Krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu s odôvodením, že v uznesení okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 12. marca 2014, ktorým bola povolená obnova konania v trestnej veci sťažovateľa, nebol zrušený výrok o treste, a preto stále vykonáva trest odňatia slobody, pričom okresný súd nemohol preto v identickej trestnej veci sťažovateľa rozhodovať o väzbe. Krajský súd zároveň uložil okresnému súdu, aby zrušil výrok o treste.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 28. augusta 2014 bolo doplnené uznesenie okresného súdu o povolení obnovy konania z 12. marca 2014 o chýbajúci výrok

týkajúci sa zrušenia výroku o treste v pôvodnom rozsudku okresného súdu sp. zn. 3 T 103/2007 z 18. júna 2007, ako aj ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich. Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť prokurátor, ktorou namietal, že okresný súd nemohol výrok o treste v pôvodnom rozsudku zrušiť na verejnom zasadnutí, ale malo sa tak stať na hlavnom pojednávaní. Krajský súd následne uznesením sp. zn. 2 Tos 101/2014 z 8. októbra 2014 zrušil uznesenie okresného súdu z 28. augusta 2014 a uložil mu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Krajský súd sa síce nestotožnil s dôvodmi uvádzanými prokurátorom, avšak zistil iné pochybenia v rozhodovaní okresného súdu, pre ktoré napadnuté uznesenie zrušil. Krajský súd vytkol okresnému súdu, že nepostupoval v zmysle § 403 Trestného poriadku a nerozhodoval zároveň o väzbe sťažovateľa.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 30. októbra 2014 bolo doplnené uznesenie okresného súdu o povolení obnovy konania z 12. marca 2014 o chýbajúci výrok týkajúci sa zrušenia výroku o treste v pôvodnom rozsudku okresného súdu sp. zn. 3 T 103/2007 z 18. júna 2007, ako aj ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich. Okresný súd zároveň vzal týmto uznesením sťažovateľa do väzby podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Okresný súd označeným uznesením (jeho tretím výrokom) vrátil tiež trestnú vec sťažovateľa prokurátorovi do prípravného konania.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 30. októbra 2014 bolo právoplatne skončené konanie o povolení obnovy konania v trestnej veci sťažovateľa vedenej okresným súdom pod sp. zn. 3 T 103/2007, a to vo výroku o treste.

Sťažovateľ v rámci svojej argumentácie o porušení ním označených práv v sťažnosti okrem iného uvádza:

«Dňa 12. 05. 2014 Krajský súd v Žiline zistil hrubé porušenie zásad v trestnoprávnom konaní, väzobné stíhanie označil za neakceptovateľné. Postup Okresného súdu v Žiline Krajský súd Žilina označil za nezákonný.»

Hoci Okr. súd povolil obnovu konania vo výroku o treste, tento výrok z pôvodného rozsudku nezrušil.

Na vzniknutú situáciu som reagoval podaním žiadosti na Okr. súd v Žiline o doplnenie uznesenia 3 Nt/1/2014 zo dňa 12. 03. 2014 absentujúceho výroku o zrušení trestu z pôvodného rozsudku.

Dňa 28. 08. 2014 Okr. súd Žilina doplnil uznesenie OS ZA 3 Nt/1/2014-35 a podľa par. 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste. Prokurátor sa proti tomuto výroku odvolal s odôvodnením..., „že výrok o treste sa nemôže zrušiť na verejnom zasadnutí, ale iba na hlavnom pojednávaní.“

Krajský súd Žilina prokurátorom napadnuté uznesenie Okr. súdu Žilina, 3 Nt/1/2014 zo dňa 28. 08. 2014 zrušil podľa par. 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nariadil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Sťažnosť prokurátora neuznal ako dôvodnú, ale zistil ďalšie pochybenia Okresného súdu Žilina.

Okresný súd v Žiline následne vo veci konal a rozhodol dňa 30. 10. 2014.

Pochybenia Okr. súdu Žilina v obnovenom konaní sú v hrubom nesúlade s mojimi základnými právami dané mi Ústavou SR. Nezákonné rozhodnutia, najmä vykonávanie nezákonnej väzby vytvorili stav právnej neistoty.

Proti prieťahom v konaní som podal sťažnosť predsedovi Okr. súdu v Žiline... Predseda Okr. súdu v Žiline uznal moju sťažnosť ako čiastočne dôvodnú.

Na základe horeuvedeného je možné celkom spoľahlivo konštatovať, že nezákonnými rozhodnutiami, prieťahmi v konaní boli porušené moje základné ľudské práva. Bez povšimnutia nemôže zostať ujma na mojom zdravotnom stave a „dočasný“ rozpad rodinného vzťahu s mojou matkou. Matka, ktorá má 76 rokov a zlý zdravotný stav mi vôbec neverila k čomu v konaní došlo, prestala mi písať, a moje vyjadrenia označila za klamstvá. V podstate došlo k rozpadu rodinného vzťahu. Napísala mi až po 9 mesiacoch, vlastne mi chcela oznámiť, že mi zomrel otec.»

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov, keďže jeho majetkové pomery mu neumožňujú zvoliť si advokáta.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľ žiada ústavný súd „o vyrieknutie výroku o porušení základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 17 ods. 5,

čl. 19 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 1 ods. 1 uzneseniami Okr. súdu v Žiline, sp. zn. 3 Nt/1/2014 zo dňa 12. 3. 2014, 3 Nt/1/2014 zo dňa 28. 8. 2014, 28 Nt/19/2012, a takisto na podklade vyjadrenia predsedu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1 Spr S/270/2014“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo záhlavia sťažnosti síce vyplýva, že sťažovateľ namieta *porušenie „základných ľudských práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 17 ods. 5, čl. 19 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR“*, ku ktorému malo dôjsť v rámci konania o povolení obnovy konania v jeho trestnej veci, z obsahu sťažnosti však celkom zrejme vyplýva tiež to, že primárne namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Z argumentácie sťažovateľa teda vyplýva, že k porušeniu jeho ostatných základných práv malo (mohlo) dôjsť v spojení so zbytočnými prietahmi spôsobenými postupom okresného súdu. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, možno konkretizovať, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv postupom okresného súdu v konaní vedenom

pod sp. zn. 3 Nt 1/2014 a jeho uzneseniami z 12. marca 2014 a z 28. augusta 2014, ako aj postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Nt 19/2012 a jeho uznesením z 25. júna 2013.

Okresný súd konal o povolení obnovy konania v trestnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 3 T 103/2007 (rozsudok z 18. júna 2007) dvakrát, a to v konaní o povolení obnovy konania pod sp. zn. 28 Nt 19/2012 (prvý návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania) a pod sp. zn. 3 Nt 1/2014 (druhý návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania).

O prvom návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania v právoplatne skočenej trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3 T 103/2007 rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 28 Nt 19/2012 z 25. júna 2013 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tos 68/2013 zo 4. septembra 2013 tak, že návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania zamietol.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 12. marca 2014 (ktorým povolil obnovu konania vedeného pod sp. zn. 3 T 103/2007 vo výroku o treste) v spojení s uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 30. októbra 2014 (ktorým doplnil v uznesení z 12. marca 2014 chýbajúci výrok, ktorým zrušil výrok o treste v rozsudku sp. zn. 3 T 103/2007 z 18. júna 2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce) bolo rozhodnuté o druhom návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania v právoplatne skočenej trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 3 T 103/2007.

Z dosiaľ uvedeného zjavne vyplýva, že konanie o prvom návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania vedené okresným súdom pod sp. zn. 28 Nt 19/2012 bolo právoplatne skončené ešte v roku 2013 a konanie o druhom návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania vedené okresným súdom pod sp. zn. 3 Nt 1/2014 bolo právoplatne skončené 30. októbra 2014.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Z citovaného § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplýva, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažnosť sťažovateľa z 11. mája 2015 bola ústavnému súdu doručená 20. mája 2015, t. j. zjavne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty vyplývajúcej z § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2016